ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 1ης Ιουλίου 2009 *

Στην υπόθεση Τ-288/06,

Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. (πρώην Huta Częstochowa S.A.), με έδρα την Częstochowa (Πολωνία), εκπροσωπούμενη από τους C. Sadkowski και D. Sałajewski, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους C. Giolito και A. Stobiecka-Kuik,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/937/ΕΚ της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2005, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 20/04 (πρώην

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

ΝΝ 25/04) υπέρ της [επιχειρήσεως παραγωγής χάλυβα] Huta Częstochowa S.A. (ΕΕ 2006, L 366, σ. 1), καθόσον κηρύσσει ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά ορισμένες ενισχύσεις και καθόσον εντέλλεται να προβεί η Δημοκρατία της Πολωνίας στην ανάκτηση των ενισχύσεων αυτών,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρο, Σ. Παπασάββα και A. Dittrich (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: K. Pocheć, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Σεπτεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Σύμφωνα με το άρθρο 8 του πρωτοκόλλου 2 για τα προϊόντα που καλύπτονται από τη Συνθήκη ΕΚΑΧ της ευρωπαϊκής συμφωνίας, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, περί

συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου (ΕΕ 1993, L 348, σ. 2 στο εξής: πρωτόκολλο 2):

«1. Δεν συμβιβάζονται με την ορθή λειτουργία της συμφωνίας, εφόσον ενδέχεται να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ της Κοινότητας και της Πολωνίας, τα ακόλουθα:

[…]

iii) οι κρατικές ενισχύσεις με οποιαδήποτε μορφή, με εξαίρεση τις παρεκκλίσεις που επιτρέπονται κατ' εφαρμογή της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

[…]

4. Τα μέρη αναγνωρίζουν ότι, κατά τη διάρκεια των πρώτων πέντε ετών από τη θέση σε ισχύ της συμφωνίας και κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, [στοιχείο] iii, η [Δημοκρατία της Πολωνίας] μπορεί, κατ' εξαίρεση, να χορηγεί, όσον αφορά τα προϊόντα χάλυβα που καλύπτονται από τη Συνθήκη ΕΚΑΧ, κρατικές ενισχύσεις για αναδιάρθρωση, υπό τον όρο ότι:

— το πρόγραμμα αναδιαρθρώσεως συνδέεται με τη συνολική ορθολογική διαχείριση και μείωση της παραγωγής στην Πολωνία,

— οδηγεί στη βιωσιμότητα των αποδοτικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο κανονικών συνθηκών της αγοράς στο τέλος της περιόδου αναδιαρθρώσεως,

— το ποσό και η ένταση τέτοιας βοήθειας περιορίζονται αυστηρά στο απολύτως αναγκαίο επίπεδο για την επίτευξη αυτών των στόχων και ότι η μείωση είναι προοδευτική.

Το Συμβούλιο Σύνδεσης, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική κατάσταση της [Δημοκρατίας της Πολωνίας], θα αποφασίσει αν μπορεί να παραταθεί αυτή η πενταετής περίοδος.»

2 Με την απόφαση 3/2002 του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΕ-Πολωνίας, της 23ης Οκτωβρίου 2002, για την παράταση της περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου 2 (ΕΕ 2003, L 186, σ. 38), παρατάθηκε κατά οκτώ επιπλέον έτη από 1ης Ιανουαρίου 1997, ή μέχρι την ημερομηνία προσχώρησης της Δημοκρατίας της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η περίοδος κατά την οποία η Δημοκρατία της Πολωνίας μπορούσε, κατ' εξαίρεση, να χορηγεί, όσον αφορά τα προϊόντα χάλυβα, κρατική ενίσχυση αναδιαρθρώσεως σύμφωνα με τους λεπτομερείς κανόνες που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου 2. Το άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής ορίζει:

«Η [Δημοκρατία της Πολωνίας] υποβάλλει στην Επιτροπή [...] πρόγραμμα αναδιαρθρώσεως και επιχειρηματικά σχέδια, τα οποία πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου 2 και έχουν αξιολογηθεί και εγκριθεί από την αρμόδια εθνική αρχή της για τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων (την υπηρεσία ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών).»

3 Με το πρωτόκολλο 8 για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στην πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, και των προσαρμογών

των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2003, L 236, σ. 948 στο εξής: πρωτόκολλο 8), επετράπη στη Δημοκρατία της Πολωνίας, κατά παρέκκλιση από τους γενικούς κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, να χορηγήσει ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση του τομέα της χαλυβουργίας της με βάση τους λεπτομερείς κανόνες που καθορίζονται στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως και σύμφωνα με τους προβλεπόμενους από το πρωτόκολλο αυτό όρους. Το εν λόγω πρωτόκολλο προβλέπει, ιδίως, τα εξής:

«1. Παρά τα άρθρα 87 [ΕΚ] και 88 [ΕΚ], οι κρατικές ενισχύσεις που χορηγεί η [Δημοκρατία της Πολωνίας] για αναδιάρθρωση συγκεκριμένων μερών της πολωνικής χαλυβουργίας θεωρούνται συμβατές προς την κοινή αγορά, εφόσον:

— η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου 2 […] παραταθεί έως την ημερομηνία προσχώρησης,

— οι όροι που τίθενται στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως βάσει του οποίου παρατάθηκε το προαναφερθέν πρωτόκολλο, τηρηθούν καθ' όλη την περίοδο 2002-2006,

— τηρηθούν οι προϋποθέσεις του παρόντος πρωτοκόλλου, και

— δεν καταβληθεί καμία κρατική ενίσχυση για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας μετά την ημερομηνία προσχώρησης.

2. […]

3. Μόνο οι εταιρίες που απαριθμούνται στο παράρτημα 1 (στο εξής "δικαιούχοι εταιρίες") είναι επιλέξιμες για κρατική ενίσχυση στο πλαίσιο του προγράμματος αναδιαρθρώσεως της πολωνικής χαλυβουργίας.

4. Μία δικαιούχος εταιρία δεν μπορεί:

α) σε περίπτωση συγχώνευσης με εταιρία που δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1, να μεταβιβάσει το ευεργέτημα της ενίσχυσης που παρέχεται στη δικαιούχο εταιρία,

β) να αναλάβει τα περιουσιακά στοιχεία εταιρίας που δεν περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1, η οποία έχει πτωχεύσει κατά το διάστημα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

5. […]

6. Η ενίσχυση αναδιαρθρώσεως που χορηγείται στις δικαιούχους εταιρείες καθορίζεται από την αιτιολόγηση που εκτίθεται στο εγκριθέν σχέδιο αναδιαρθρώσεως της πολωνικής χαλυβουργίας και τα ατομικά επιχειρηματικά προγράμματα που εγκρίνονται από το Συμβούλιο. Όμως, εν πάση περιπτώσει, η καταβαλλόμενη κατά το διάστημα 1997-2003 ενίσχυση και το συνολικό της ποσό δεν υπερβαίνει το ποσό των [πολωνικών ζλότι] PLN 3 387 070 000.

[…]

Η [Δημοκρατία της Πολωνίας] δεν χορηγεί καμία άλλη κρατική ενίσχυση με σκοπό την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργίας.

[…]

10. Οποιεσδήποτε συνακόλουθες μεταβολές του γενικού προγράμματος αναδιαρθρώσεως και των ατομικών προγραμμάτων πρέπει να εγκρίνονται από την Επιτροπή και, οσάκις ενδείκνυται, από το Συμβούλιο.

[…]

18. Εφόσον από την παρακολούθηση προκύψει ότι:

[…]

γ) η [Δημοκρατία της Πολωνίας], κατά τη διάρκεια της περιόδου αναδιαρθρώσεως, χορήγησε πρόσθετη ασύμβατη κρατική ενίσχυση στη χαλυβουργία, και ιδίως στις δικαιούχους εταιρίες,

οι μεταβατικές ρυθμίσεις που περιέχονται στο παρόν πρωτόκολλο δεν ισχύουν.

Η Επιτροπή λαμβάνει ενδεδειγμένα μέτρα, απαιτώντας από την [οικεία] εταιρία να επιστρέψει τυχόν ενίσχυση που της έχει χορηγηθεί κατά παράβαση των όρων του παρόντος πρωτοκόλλου.»

4 Ο κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88] ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1) ορίζει στο άρθρο 7, παράγραφος 5, αυτού τα εξής:

«Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά, αποφασίζει να μην τεθεί σε εφαρμογή […]».

5 Ο κανονισμός (ΕΚ) 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού 659/1999 (ΕΕ L 140, σ. 1), ορίζει, στο άρθρο του 9, τα εξής:

«1. Εάν δεν έχει προβλεφθεί διαφορετικά με ειδική απόφαση, το επιτόκιο που εφαρμόζεται για την ανάκτηση κρατικών ενισχύσεων που έχουν χορηγηθεί κατά παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 3, [ΕΚ] είναι ετήσιο ποσοστό που καθορίζεται για κάθε ημερολογιακό έτος.

Το εν λόγω επιτόκιο υπολογίζεται με βάση τον μέσο όρο των πενταετών διατραπεζικών επιτοκίων ανταλλαγής (swap) για τους μήνες Σεπτέμβριο, Οκτώβριο και Νοέμβριο του προηγούμενου έτους, συν 75 μονάδες βάσης. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, η Επιτροπή δύναται να προσαυξήσει το ποσοστό κατά περισσότερες από 75 μονάδες βάσης ως προς ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

[…]

4. Εάν δεν είναι διαθέσιμα αξιόπιστα ή ισοδύναμα δεδομένα, ή σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η Επιτροπή δύναται, σε στενή συνεργασία με το οικείο κράτος μέλος ή τα οικεία κράτη μέλη, να καθορίσει επιτόκιο ανάκτησης κρατικών ενισχύσεων για ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, σύμφωνα με διαφορετική μέθοδο και επί τη βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της.»

6 Όσον αφορά τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του επιτοκίου, το άρθρο 11, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει:

«Το επιτόκιο εφαρμόζεται με τη μέθοδο του ανατοκισμού μέχρι την ημερομηνία ανάκτησης της ενίσχυσης. Ο τόκος που έχει γεννηθεί κατά το προηγούμενο έτος υπόκειται σε τοκισμό σε κάθε μεταγενέστερο έτος.»

Ιστορικό της διαφοράς

7 Η υπό κρίση υπόθεση αφορά μια πράξη αναδιαρθρώσεως της πολωνικής επιχειρήσεως παραγωγής χάλυβα Huta Częstochowa S.A. (στο εξής: HCz). Η αναδιάρθρωση της HCz πραγματοποιήθηκε μεταξύ 2002 και 2005. Προς τον σκοπό αυτόν, τα στοιχεία του ενεργητικού της HCz μεταβιβάσθηκαν σε νέες εταιρίες:

— το 2002, συστάθηκε η Huta Stali Częstochowa sp. z o.o. (στο εξής: HSCz) για να συνεχίσει την παραγωγή χάλυβα της HCz. Η HSCz μίσθωσε τις εγκαταστάσεις παραγωγής χάλυβα της HCz από τον «σύνδικο» και ανέλαβε τους περισσότερους μισθωτούς. Η μητρική εταιρία της HSCz ήταν η Towarzystwo Finansowe Silesia sp. z o.o., εταιρία ανήκουσα κατά 100 % στο πολωνικό Δημόσιο Ταμείο

— το 2004, συστάθηκαν οι εταιρίες Majątek Hutniczy sp. z o.o. (στο εξής: MH) και Majątek Hutniczy Plus (στο εξής: MH Plus). Οι μετοχές τους ανήκαν κατά 100 % στην HCz. Η MH έλαβε τα στοιχεία του ενεργητικού της HCz που σχετίζονται με την παραγωγή χάλυβα και η MH Plus έλαβε ορισμένα άλλα στοιχεία ενεργητικού που είναι αναγκαία για την παραγωγή

— τα στοιχεία του ενεργητικού που δεν σχετίζονται με την παραγωγή (τα οποία αποκαλούνται «στοιχεία του ενεργητικού μη αφορώντα την παραγωγή χάλυβα»), καθώς και η εγκατάσταση παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας Elsen, μεταβιβάσθηκαν στην εταιρία Operator ARP sp. z o.o., εταιρία εξαρτώμενη από την Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. (υπηρεσία βιομηχανικής ανάπτυξης ανήκουσα στο πολωνικό Δημόσιο Ταμείο), προκειμένου να επιστραφούν τα ποσά που αντιστοιχούν στις απαιτήσεις δημοσίου δικαίου που υπόκεινται σε αναδιάρθρωση (φόροι και εισφορές κοινωνικής ασφάλισης).

8 Με έγγραφο της 19ης Μαΐου 2004, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Δημοκρατία της Πολωνίας ότι αποφάσισε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας όσον αφορά την ενίσχυση αναδιαρθρώσεως που χορηγήθηκε στην επιχείρηση παραγωγής χάλυβα HCz. Η απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 12 Αυγούστου 2004 (ΕΕ C 204, σ. 6, στο εξής: απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας) στην αυθεντική γλώσσα (πολωνική), προηγηθείσα από περίληψη στις λοιπές επίσημες γλώσσες. Η Επιτροπή κάλεσε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά και τη νομική ανάλυση που περιλαμβάνονται στην απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας. Το εν λόγω θεσμικό όργανο παρέλαβε παρατηρήσεις υποβληθείσες από τη Δημοκρατία της Πολωνίας και από τέσσερα ενδιαφερόμενα μέρη.

9 Κατά το πέρας της διαδικασίας, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, αντιθέτως προς τις αρχικές αμφιβολίες της, τα μέτρα που αποσκοπούν στην αναδιάρθρωση της HCz σύμφωνα με τις διατάξεις του Ustawa o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (νόμου για την εκ μέρους του Δημοσίου ενίσχυση προς τις επιχειρήσεις ιδιαίτερης σπουδαιότητας για την αγορά εργασίας, της 30ής Οκτωβρίου 2002, *Dz. U.* αριθ. 213, θέση 1800, όπως έχει τροποποιηθεί, στο εξής: νόμος του 2002) δεν αποτελούσαν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Αντιθέτως, η Επιτροπή θεώρησε ότι η HCz είχε λάβει, με διάφορους τρόπους, κρατική ενίσχυση για την περίοδο από το 1997 έως το 2002. Η Επιτροπή συνήγαγε ότι η ενίσχυση αυτή ήταν εν μέρει συμβατή προς την κοινή αγορά, αλλά απαίτησε την επιστροφή της εν λόγω ενισχύσεως για το μέρος που θεώρησε ασυμβίβαστο προς την κοινή αγορά, ήτοι για ποσό 19 699 452 πολωνικών ζλότι (PLN) (στο εξής: επίμαχη ενίσχυση).

10 Στις 5 Ιουλίου 2005, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2006/937/ΕΚ, σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 20/04 (πρώην NN 25/04) υπέρ της [επιχειρήσεως παραγωγής χάλυβα] HCz (ΕΕ 2006, L 366, σ. 1, στο εξής: Απόφαση). Το άρθρο 3 αυτής ορίζει:

«1. Η κρατική ενίσχυση ύψους 19 699 452 PLN που χορήγησε η [Δημοκρατία της Πολωνίας] στην [HCz] κατά την περίοδο από το 1997 ως τον Μάιο του 2002, με τη μορφή λειτουργικής ενίσχυσης και ενίσχυσης αναδιαρθρώσεως της απασχόλησης, δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

2. Η [Δημοκρατία της Πολωνίας] θα λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να ανακτήσει από την [HCz], τη Regionalny Fundusz Gospodarczy, την [MH] και την [Operator ARP] την ενίσχυση της παραγράφου 1, που χορηγήθηκε παράνομα στην [HCz]. Όλες οι επιχειρήσεις αυτές παραμένουν αλληλέγγυα υπεύθυνες για την επιστροφή της ενίσχυσης.

Η επιστροφή θα γίνει χωρίς καθυστέρηση σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπει η εγχώρια νομοθεσία, υπό τον όρο ότι επιτρέπουν την άμεση και αποτελεσματική εκτέλεση της παρούσας απόφασης. Στην επιστροφή περιλαμβάνονται και οι τόκοι από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση στην [HCz], έως και την επιστροφή της. Οι τόκοι θα υπολογιστούν σύμφωνα με τις διατάξεις που καθορίζονται στο κεφάλαιο V του κανονισμού […] 794/2004.

3. […]»

11 Δυνάμει συμφωνίας της 30ής Σεπτεμβρίου 2005, που άρχισε να ισχύει στις 7 Οκτωβρίου 2005, η ISD Polska sp. z o.o. (ενεργούσα τότε υπό την εταιρική επωνυμία ZPD Steel sp. z o.o. στο εξής: ISD), θυγατρική κατά 100 % της Industrial Union of Donbass Corp. (στο εξής: IUD), αγόρασε από την HCz όλες τις μετοχές της MH και της MH Plus, καθώς και δέκα εναπομένουσες θυγατρικές της HCz. Επίσης με σύμβαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2005, που άρχισε να ισχύει στις 7 Οκτωβρίου 2005, η ISD αγόρασε

από την Towarzystwo Finansowe Silesia sp. zoo όλες τις μετοχές της HSCz. Έτσι, η ISD κατέστη ιδιοκτήτρια της HSCz, της MH, της MH Plus και δέκα άλλων θυγατρικών της HCz.

12 Έπειτα από την πώληση, η HCz άλλαξε εταιρική επωνυμία και ονομάσθηκε Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. (στο εξής: προσφεύγουσα). Η προσφεύγουσα εξακολουθεί να υφίσταται και ανήκει εξ ολοκλήρου στο πολωνικό Δημόσιο Ταμείο, αλλά κατέχει απλώς και μόνον ελάχιστα ακίνητα που δεν έχουν σχέση με τη χαλυβουργική βιομηχανία.

13 Με έγγραφο της 17ης Φεβρουαρίου 2006, η Επιτροπή ζήτησε από τις πολωνικές αρχές να της υποδείξουν τα επιτόκια για την επιστροφή της επίμαχης ενισχύσεως από τους οφειλέτες που ευθύνονται εις ολόκληρον και οι οποίοι μνημονεύονται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της Αποφάσεως. Με την από 13 Μαρτίου 2006 απάντησή τους, οι πολωνικές αρχές πρότειναν επιτόκια που θα πρέπει να εφαρμοσθούν για την ανάκτηση της ενισχύσεως και μια μεθοδολογία για τον υπολογισμό των τόκων. Οι εν λόγω αρχές πρότειναν, ιδίως, να ληφθεί ως βάση, για την περίοδο από το 1997 έως το 1999, το επιτόκιο των ομολόγων του πολωνικού Δημοσίου, τα οποία έχουν σταθερό επιτόκιο, εκδίδονται σε PLN και είναι πενταετούς ισχύος, και, για την περίοδο από το 2000 έως την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το επιτόκιο των ιδίων ομολόγων που είναι δεκαετούς ισχύος. Επιπλέον, λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως των αγορών των κεφαλαίων στην Πολωνία κατά την οικεία περίοδο, η οποία διείπετο από πολύ υψηλά επιτόκια, πλην όμως τα οποία μειώνονταν ταχέως, οι εν λόγω αρχές ζήτησαν να πραγματοποιείται ετήσιος υπολογισμός σε τρέχουσα αξία των επιτοκίων αυτών και να μην υπολογίζονται οι τόκοι με τη μέθοδο του ανατοκισμού.

14 Με έγγραφο της 7ης Ιουνίου 2006, απευθυνθέν στις πολωνικές αρχές, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το εφαρμοστέο επιτόκιο για την ανάκτηση της επίμαχης ενισχύσεως θα πρέπει να είναι, καθ' όλη την οικεία περίοδο, το επιτόκιο για τα ομόλογα του πολωνικού Δημοσίου που έχουν σταθερό επιτόκιο, εκδίδονται σε PLN και είναι πενταετούς ισχύος, και ότι, δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 794/2004, το επιτόκιο αυτό θα πρέπει να εφαρμοσθεί βάσει της μεθόδου του ανατοκισμού.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Οκτωβρίου 2006, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

16 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αυθημερόν, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, δυνάμει του άρθρου 242 ΕΚ, αποσκοπούσα στην αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 3 της Αποφάσεως. Με διάταξη της 13ης Δεκεμβρίου 2006, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την εν λόγω αίτηση ως απαράδεκτη.

17 Κατόπιν της μερικής ανανεώσεως του Πρωτοδικείου, η υπόθεση ανατέθηκε σε νέο εισηγητή δικαστή. Ακολούθως, λόγω της τοποθετήσεώς του στο όγδοο τμήμα, η υπό κρίση υπόθεση ανατέθηκε, κατά συνέπεια, σε αυτό.

18 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν κατέθεσε το υπόμνημα απαντήσεως εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η οποία έληξε στις 16 Μαρτίου 2007, το εν λόγω υπόμνημα δεν κατατέθηκε στη δικογραφία.

19 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (όγδοο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία, να θέσει ορισμένες γραπτές ερωτήσεις στους διαδίκους και να καλέσει την Επιτροπή να καταθέσει ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν εμπροθέσμως στα αιτήματα αυτά.

20 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 4ης Σεπτεμβρίου 2008.

21 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Αποφάσεως.

22 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη

— επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

23 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, κατά παράβαση των σχετικών με τον τύπο απαιτήσεων που θέτει το άρθρο 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του

Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε σαφή και ακριβή επιχειρήματα προς στήριξη των αιτιάσεών της, πράγμα το οποίο θα παρείχε τη δυνατότητα στην Επιτροπή να προετοιμάσει την άμυνά της και στο Πρωτοδικείο να ελέγξει την επιχειρηματολογία της.

24 Προς στήριξη των αιτιάσεών της, η προσφεύγουσα προέβαλε μόνον τρεις ισχυρισμούς γενικής φύσεως. Σχεδόν το σύνολο της αιτιολογίας του δικογράφου της προσφυγής εμφαίνεται στην περίληψή του που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

25 Από τη νομολογία προκύπτει ότι, εφόσον το εισαγωγικό δικόγραφο παραθέτει τους λόγους ακυρώσεως κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να μπορεί ο καθού να αμυνθεί λυσιτελώς και ο κοινοτικός δικαστής να ασκήσει τον δικαστικό έλεγχό του, το εν λόγω εισαγωγικό δικόγραφο εκπληρώνει τις ελάχιστες απαιτήσεις που θέτει το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Μαρτίου 1994, Τ-43/91, Hoyer κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. I-A-91 και II-297, σκέψη 22).

26 Κατά συνέπεια, δεν συντρέχει λόγος να κηρυχθεί απαράδεκτη μια προσφυγή λόγω μη τηρήσεως του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση που, αφενός, το δικόγραφο της προσφυγής αναφέρει συνοπτικά τους επίμαχους ισχυρισμούς και, αφετέρου, ούτε ο καθού, ο οποίος απάντησε, με το υπόμνημά του αντικρούσεως, στα προβληθέντα επιχειρήματα, ούτε ο κοινοτικός δικαστής περιήλθαν σε αδυναμία να αντιληφθούν τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν συναφώς (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 1994, Τ-97/92 και Τ- 111/92, Rijnoudt και Hocken κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. I-A-159 και II-511, σκέψη 71).

27 Εν προκειμένω, το δικόγραφο της προσφυγής είναι, βεβαίως, πολύ λακωνικά διατυπωμένο. Ωστόσο, εκπληρώνει τις ελάχιστες απαιτήσεις που μνημονεύθηκαν

ανωτέρω. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη σημαντική επιχειρηματολογία που αφορά την ουσία της υποθέσεως και η οποία περιέχεται στο υπόμνημα αντικρούσεως, το δικόγραφο της προσφυγής παρέσχε τη δυνατότητα στην Επιτροπή να αμυνθεί λυσιτελώς. Το εν λόγω δικόγραφο της προσφυγής παρέχει, επίσης, τη δυνατότητα στον κοινοτικό δικαστή να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο.

28 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή.

Επί της ουσίας

29 Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, αφενός, από παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 5, του κανονισμού 659/1999 και, αφετέρου, από παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 794/2004.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 5, του κανονισμού 659/1999

— Επιχειρήματα των διαδίκων

30 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα άρθρα 87 ΕΚ και 88 ΕΚ, καθώς και το άρθρο 7 του κανονισμού 659/1999, επιτρέπουν την έκδοση αποφάσεως που χαρακτηρίζει μια ενίσχυση χορηγηθείσα από κράτος μέλος ως ασυμβίβαστη προς την κοινή αγορά μόνο σε δύο περιπτώσεις: αφενός, στην περίπτωση που η ενίσχυση χορηγήθηκε μετά την προσχώρηση του κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και, αφετέρου, στην περίπτωση που η ενίσχυση, καίτοι χορηγήθηκε πριν από την προσχώρηση του κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εξακολουθεί να τυγχάνει εφαρμογής και μετά την ημερομηνία προσχωρήσεως.

31 Δεδομένου ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας προσχώρησε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 και ότι η απόφαση να χορηγηθεί η ενίσχυση στην HCz μεταξύ 1997 και 2002 δεν εφαρμόσθηκε μετά την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Πολωνίας, η Επιτροπή δεν εδικαιούτο, κατά την προσφεύγουσα, να εκτιμήσει αν η επίμαχη ενίσχυση συμβιβαζόταν ή όχι προς την κοινή αγορά και, ως εκ τούτου, δεν είχε την εξουσία να αποφανθεί επί του υπολογισμού των τόκων για την περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας της χορηγήσεως της ενισχύσεως στην HCz και της ημερομηνίας της πραγματικής ανακτήσεώς της. Η Επιτροπή είχε μόνον την εξουσιοδότηση να επιβάλει υποχρέωση επιστροφής των τόκων από τις 2 Μαΐου 2004 (δηλαδή από την επαύριον της ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης Προσχωρήσεως) μέχρι την ημερομηνία πραγματικής αποπληρωμής.

32 Η ενίσχυση που χορήγησε η Δημοκρατία της Πολωνίας για την περίοδο από το 1997 έως το 2002 δεν μπορούσε να επηρεάσει τις ενδοκοινοτικές εμπορικές συναλλαγές, εφόσον αφορούσε την αγορά ενός κράτους το οποίο, κατά την ημερομηνία χορηγήσεως της επίμαχης ενισχύσεως, δεν ήταν μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, το πρωτόκολλο 8 δεν μνημονεύει την HCz στο παράρτημα 1 αυτού, οπότε το μεγαλύτερο μέρος των διατάξεών του δεν την αφορά. Τέλος, το πρωτόκολλο 8 δεν επεκτείνει τον εκ μέρους της Επιτροπής έλεγχο και στα προ της προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Πολωνίας έτη.

33 Εκ προοιμίου, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι δεν αντιλαμβάνεται ποια σχέση υφίσταται μεταξύ του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Αποφάσεως και των προαναφερθεισών αιτιάσεων. Επιπλέον, η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

34 Εκ προοιμίου, πρέπει να διασαφηνιστεί η σχέση που υφίσταται μεταξύ του πρώτου λόγου ακυρώσεως και των αιτημάτων που διατύπωσε η προσφεύγουσα, τα οποία αφορούν μόνον το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Αποφάσεως.

35 Συγκεκριμένα, αφενός, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις τις οποίες θέτουν τα άρθρα 87 ΕΚ και 88 ΕΚ, καθόσον, κατά την περίοδο των πραγματικών περιστατικών, η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν ήταν ακόμη μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το πρωτόκολλο 8 δεν ετύγχανε εφαρμογής. Επομένως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί, κατ' ουσίαν, τη δυνατότητα εφαρμογής ratione temporis και ratione personae των κοινοτικών κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων.

36 Αφετέρου, η ασυμβατότητα της επίμαχης ενισχύσεως προς την κοινή αγορά διαπιστώνεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της Αποφάσεως, ενώ η μόνη διάταξη κατά της οποίας βάλλει η προσφεύγουσα, ήτοι το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Αποφάσεως, αφορά μόνον τον υπολογισμό των τόκων.

37 Επομένως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ζητήθηκε από την προσφεύγουσα να διασαφηνίσει το περιεχόμενο της προσφυγής της και των αιτημάτων της. Απαντώντας στο αίτημα αυτό, η προσφεύγουσα ανέφερε, κατ' ουσίαν, ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, τον οποίο αυτή προέβαλε, αποσκοπούσε, βεβαίως, στην ακύρωση της Αποφάσεως στο σύνολό της. Ωστόσο, «για λόγους πολιτικής», η διοίκησή της αποφάσισε να ζητήσει, σε περίπτωση που γίνει δεκτός ο ως άνω λόγος ακυρώσεως, να περιορισθεί η ακύρωση της Αποφάσεως στη διάταξη που αφορά τους τόκους, ήτοι στο άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Αποφάσεως.

38 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει αντιληπτός υπό την έννοια ότι αποσκοπεί μόνο στην ακύρωση των τόκων που οφείλονται για την προ της προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση περίοδο.

39 Όσον αφορά, πρώτον, τη δυνατότητα εφαρμογής ratione temporis των κοινοτικών κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι, κατ' αρχήν, τα άρθρα 87 ΕΚ και 88 ΕΚ δεν εφαρμόζονται επί των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν πριν από την προσχώρηση και οι οποίες δεν τυγχάνουν, πλέον, εφαρμογής μετά την προσχώρηση.

40 Ούτως εχόντων των πραγμάτων, η Επιτροπή στηρίζεται στο πρωτόκολλο 8 ως lex specialis προκειμένου να δικαιολογήσει την αρμοδιότητά της. Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν οι διατάξεις του πρωτοκόλλου 8 εξουσιοδοτούσαν την Επιτροπή να επεκτείνει την εξουσία της του ελέγχου ως προς τον τομέα των κρατικών ενισχύσεων και στην επίμαχη ενίσχυση και αν οι εν λόγω διατάξεις συνιστούν επαρκή νομική βάση για την απαγόρευση της ενισχύσεως αυτής.

41 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι το πρωτόκολλο 8 αναφέρεται στις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν κατά την περίοδο από το 1997 έως το 2003. Το εν λόγω πρωτόκολλο επιτρέπει ένα περιορισμένο ποσό ενισχύσεων αναδιαρθρώσεως, που χορηγείται κατά την περίοδο αυτή (δηλαδή πριν από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση) σε ορισμένες επιχειρήσεις που απαριθμούνται στο παράρτημα 1 αυτού και απαγορεύει, ως αντιστάθμισμα, κάθε άλλη κρατική ενίσχυση αναδιαρθρώσεως της χαλυβουργικής βιομηχανίας.

42 Το σημείο 6, πρώτο εδάφιο, του πρωτοκόλλου 8 προβλέπει, ιδίως, ότι, εν πάση περιπτώσει, το συνολικό ποσό της καταβαλλόμενης κατά την περίοδο από το 1997 έως το 2003 ενισχύσεως δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 3 387 070 000 PLN. Το σημείο 6, τρίτο εδάφιο, του πρωτοκόλλου 8 ορίζει ότι καμία άλλη ενίσχυση δεν πρέπει να χορηγηθεί από τη Δημοκρατία της Πολωνίας για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργικής βιομηχανίας. Επομένως, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η αναδρομική εφαρμογή του πρωτοκόλλου 8 κατοχυρώνεται στο σημείο 6 αυτού, το οποίο αφορά την περίοδο από το 1997 έως το 2003.

43 Κατά συνέπεια, από τη διατύπωση του πρωτοκόλλου 8 προκύπτει ότι αυτό τυγχάνει εφαρμογής επί των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν πριν από την προσχώρηση. Συγκεκριμένα, ο σκοπός του πρωτοκόλλου 8 συνίστατο στο να εγκαθιδρυθεί ένα κατανοητό καθεστώς για την έγκριση ενισχύσεων προοριζομένων για την αναδιάρθρωση της πολωνικής χαλυβουργικής βιομηχανίας και όχι μόνο στο να αποφευχθεί η σώρευση ενισχύσεων εκ μέρους των επιχειρήσεων που ήσαν δικαιούχοι.

44 Συνεπώς, σε σχέση με τα άρθρα 87 ΕΚ και 88 ΕΚ, το πρωτόκολλο 8 αποτελεί lex specialis που διευρύνει τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων που πραγματοποιείται από την Επιτροπή δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ επί των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν υπέρ της αναδιοργάνωσης της πολωνικής χαλυβουργικής βιομηχανίας κατά την περίοδο από το 1997 έως το 2003.

45 Όσον αφορά, δεύτερον, το επιχείρημα σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής ratione personae του πρωτοκόλλου 8, σύμφωνα με το οποίο το εν λόγω πρωτόκολλο δεν αφορά τις επιχειρήσεις που δεν εμφαίνονται στο παράρτημα 1 αυτού, διαπιστώνεται ότι το πρωτόκολλο αυτό αφορά την πολωνική χαλυβουργική βιομηχανία στο σύνολό της, συμπεριλαμβανομένης, εξ ορισμού, της προσφεύγουσας. Συγκεκριμένα, όχι μόνον το σημείο 6, τρίτο εδάφιο, του πρωτοκόλλου 8 επιβάλλει ένα συνολικό ποσό για την ενίσχυση και αποκλείει οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση που δεν προβλέπεται από αυτό, αλλά και το σημείο 3 αυτού ορίζει ρητώς ότι μόνον οι επιχειρήσεις που απαριθμούνται στο παράρτημα 1 (δικαιούχοι επιχειρήσεις) δύνανται να λάβουν κρατικές ενισχύσεις στο πλαίσιο του προγράμματος αναδιαρθρώσεως της πολωνικής χαλυβουργικής βιομηχανίας. Αν γινόταν δεκτό ότι μια επιχείρηση, που δεν εμφαίνεται στο παράρτημα 1, μπορεί να διατηρεί απεριόριστα ποσά μιας ενισχύσεως αναδιαρθρώσεως τα οποία έλαβε πριν από την προσχώρηση, χωρίς να μειώνει, ως αντιστάθμισμα, την παραγωγική ικανότητα, το πρωτόκολλο 8 θα καθίστατο απολύτως κενό περιεχομένου.

46 Τέλος, στον βαθμό που η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις διατάξεις που περιέχονται στο πρωτόκολλο 8, η προσφυγή είναι απαράδεκτη, καθόσον οι διατάξεις του πρωτοκόλλου 8 εμπίπτουν στο πρωτογενές δίκαιο.

47 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 794/2004

— Επιχειρήματα των διαδίκων

48 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν καθόρισε, με την Απόφαση, το εφαρμοστέο επιτόκιο για την ανάκτηση της επίμαχης ενισχύσεως. Δεδομένου ότι δεν υπήρχε πενταετές διατραπεζικό επιτόκιο ανταλλαγής swap στην Πολωνία προτού αυτή προσχωρήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έπρεπε να συναφθεί συμφωνία μεταξύ της Επιτροπής και της Δημοκρατίας της Πολωνίας ως προς το ζήτημα αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 794/2004. Μια τέτοια συμφωνία θα έπρεπε να προκύπτει από την Απόφαση ή από άλλη απόφαση της

Επιτροπής, εφόσον επρόκειτο για τον μόνο τρόπο ώστε να παρασχεθεί η δυνατότητα στους επιχειρηματίες, οι οποίοι υποχρεούνται να επιστρέψουν κρατική ενίσχυση, να κινήσουν διαδικασία άγουσα σε ένδικη διαφορά επί της ουσίας έναντι των οργάνων που καθορίζουν τους τόκους.

49 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα αυτά.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

50 Στον βαθμό που η προσφεύγουσα θέτει υπό αμφισβήτηση τη μέθοδο υπολογισμού των τόκων που περιέχεται στην Απόφαση, πρέπει να επισημανθεί ότι οι περιλαμβανόμενες στο άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της Αποφάσεως διαπιστώσεις ενέχουν αμιγώς διαπιστωτικό χαρακτήρα, εφόσον περιορίζονται να παραπέμψουν στις σχετικές διατάξεις του κεφαλαίου V του κανονισμού 794/2004. Πράγματι, η μέθοδος για τον υπολογισμό των τόκων προκύπτει από τον κανονισμό 794/2004 καθ' εαυτόν. Πάντως, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας όσον αφορά τον εν λόγω κανονισμό.

51 Όσον αφορά την προβαλλομένη ανάγκη υπάρξεως συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, πρέπει να επισημανθεί ότι, στην αιτιολογική σκέψη 147 της Αποφάσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε ρητώς ότι, δεδομένου ότι δεν υπήρχε πενταετές διατραπεζικό επιτόκιο ανταλλαγής swap για την Πολωνία τη συγκεκριμένη περίοδο κατά την οποία χορηγήθηκε η επίμαχη ενίσχυση, το εφαρμοστέο επιτόκιο για την ανάκτηση της εν λόγω ενισχύσεως θα πρέπει να στηρίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 794/2004, σε ένα επιτόκιο που θα θεωρηθεί κατάλληλο για τη συγκεκριμένη περίοδο.

52 Πάντως το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 794/2004 προβλέπει μόνον ότι ο καθορισμός του εφαρμοστέου επιτοκίου για την ανάκτηση ενισχύσεως πρέπει να πραγματοποιείται σε «στενή συνεργασία» με το οικείο κράτος μέλος, αλλά δεν απαιτεί την ύπαρξη «συμφωνίας».

53 Συναφώς, από την ανταλλαγείσα μεταξύ της Επιτροπής και των πολωνικών αρχών αλληλογραφία, την οποία προσκόμισε η Επιτροπή κατόπιν ερωτήσεως του Πρωτοδικείου, προκύπτει ότι ο καθορισμός του εφαρμοστέου επιτοκίου για την ανάκτηση της επίμαχης ενισχύσεως όντως πραγματοποιήθηκε σε «στενή συνεργασία» με τη Δημοκρατία της Πολωνίας. Συγκεκριμένα, με το από 13 Μαρτίου 2006 έγγραφό τους, οι πολωνικές αρχές πρότειναν ως επιτόκια ανακτήσεως τα επιτόκια των ομολόγων του Δημοσίου που είναι, αντιστοίχως, πενταετούς και δεκαετούς ισχύος. Επιπλέον, λαμβανομένης υπόψη της καταστάσεως των αγορών των κεφαλαίων στην Πολωνία κατά την οικεία περίοδο, η οποία διείπετο από πολύ υψηλά επιτόκια, τα οποία όμως μειώνονταν ταχέως, οι εν λόγω αρχές ζήτησαν να πραγματοποιείται ετήσιος υπολογισμός σε τρέχουσα αξία των επιτοκίων αυτών και να μην υπολογίζονται οι τόκοι με τη μέθοδο του ανατοκισμού.

54 Η Επιτροπή δέχθηκε, κατά μεγάλο μέρος, τις προτάσεις αυτές. Βεβαίως, θεώρησε ότι, για λόγους συνοχής, αντί να χρησιμοποιηθούν δύο διαφορετικά επιτόκια, έπρεπε να εφαρμοσθεί μόνον το επιτόκιο των ομολόγων πενταετούς ισχύος καθ' όλη την περίοδο από το 1997 έως το 2004. Ωστόσο, η Επιτροπή, καθορίζοντας το εφαρμοστέο επιτόκιο σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 794/2004, διέθετε ένα ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως. Εξάλλου, η επιλογή ενιαίου επιτοκίου ούτε καν ετέθη υπό αμφισβήτηση εκ μέρους της προσφεύγουσας.

55 Όσον αφορά τη μέθοδο εφαρμογής του επιτοκίου, και ιδίως τον υπολογισμό των τόκων με τη μέθοδο του ανατοκισμού, είναι αληθές ότι η Επιτροπή απέρριψε το επιχείρημα της Δημοκρατίας της Πολωνίας σχετικά με τους τόκους επί των τόκων. Πάντως, το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 794/2004 ορίζει ρητώς ότι το επιτόκιο εφαρμόζεται με τη μέθοδο του ανατοκισμού μέχρι την ημερομηνία ανακτήσεως της ενισχύσεως και ότι ο τόκος που έχει γεννηθεί κατά το προηγούμενο έτος υπόκειται σε τοκισμό σε κάθε μεταγενέστερο έτος. Επιπλέον, το άρθρο 13 του κανονισμού 794/2004 προβλέπει ότι τα άρθρα 9 και 11 αυτού εφαρμόζονται σε κάθε απόφαση ανακτήσεως η οποία κοινοποιείται μετά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του κανονισμού αυτού. Δεδομένου ότι ο κανονισμός 794/2004 άρχισε να ισχύει τον Μάιο του 2004, ο εν λόγω κανονισμός ήταν, ως εκ τούτου, εφαρμοστέος κατά τον χρόνο εκδόσεως της Αποφάσεως, οπότε η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να ζητήσει να υπολογισθούν οι τόκοι με τη μέθοδο του ανατοκισμού.

56 Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι πολωνικές αρχές πρότειναν τα επίμαχα επιτόκια αναφοράς, δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι η

Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να καθορίσει το εφαρμοστέο για την ανάκτηση της επίμαχης ενισχύσεως επιτόκιο σε στενή συνεργασία με τη Δημοκρατία της Πολωνίας, ούτε ότι αυτή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

57 Τέλος, η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να μνημονεύσει, εντός της Αποφάσεως, το εφαρμοστέο επιτόκιο για την ανάκτηση της επίμαχης ενισχύσεως, δεδομένου ότι ούτε καν ήταν υποχρεωμένη να προσδιορίσει επακριβώς το κύριο ποσό της προς ανάκτηση ενισχύσεως και ότι μπορούσε να περιορισθεί να μνημονεύσει απλώς τις μεθόδους που παρέχουν τη δυνατότητα στο κράτος μέλος να υπολογίσει την ενίσχυση [βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Μαΐου 2006, Τ-354/99, Kuwait Petroleum (Nederland) κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1475, σκέψη 67 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

58 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 794/2004 πρέπει να απορριφθεί.

59 Δεδομένου ότι απορρίφθηκαν όλοι οι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, η προσφυγή πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

60 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A. στα δικαστικά έξοδα.

Martins Ribeiro Παπασάββας Dittrich

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Ιουλίου 2009.

(υπογραφές)

Πίνακας περιεχομένων

Νομικό πλαίσιο . . . . . II - 2251

Ιστορικό της διαφοράς . . . . . II - 2258

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων . . . . . II - 2262

Σκεπτικό . . . . . II - 2263

Επί του παραδεκτού . . . . . II - 2263

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2263

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2264

Επί της ουσίας . . . . . II - 2265

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 5, του κανονισμού 659/1999 . . . II - 2265

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2265

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2266

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 794/2004 . . . . . II - 2269

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2269

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2270

Επί των δικαστικών εξόδων . . . . . II - 2272